

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrlet leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Družinska postava.

II. V načrtu za novo postavo družinskega reda deli se plačilo družine v štiri dele: v prvem delu, v mesecih januariji, februariji in marciji zasluži družinče 10. del plačila, 25. pa v aprilu, maju in juniji, 40. v juliji, avgustu in septembru ter 25. v ostalih mesecih, oktobru, novembru in decembru. Da nam bode razdelitev plačila jasna, vzamimo za zgled hlapca, ki ima 50 gld. na leto. Tak dobi za čas zime od goldinarja 10 kr., za pomlad 25, za poletje 40 in za jesen zopet 25 kr. V prvem četrletji dobi po takem 5 gld., v drugem 12 gld. 50 kr., v tretjem 20 gld. in v štrtem 12 gld. 50 kr.

Ako stoji v pogodbi med gospodarjem in poslom, da dobi le-ta še po vrhu kako oblačilo ali obutev, tedaj ima še pravico do teh rečij le o konci leta. Ako zapusti prej svojo službo, tedaj se tem rečem nastavi cena in družinče dobi jih na tanko po gorenjem zgledu. Če hoče družinče iti iz službe in se zato navlaš obnaša slabo, iz namena, naj mu gospodar da vsled tega slovo, zapade kazni.

Družinsko naglasnico dobi družinče, ki hoče koncem leta zapustiti svojo službo, pri županu dotične občine t. j. tiste, v kateri je do onih mal v službi. Kedar pa vzame družinče varo pri novem gospodarji, mora naglasnico izročiti temu gospodarju. Praviloma ne sme župan dati naglasnice pred Miholjim. Ko potem družinče stopi v službo pri novem gospodarji, zanese le-ta naglasnico županu in on jo raztrga ali zažge.

Nepovoljne znamke ne sme gospodar zapisati v družinsko knjigo, lahko pa napravi črto v vrsti, kjer noče dobre znamke zapisati. Druge znamke naj pa zapiše vselej in po vrsti, kakor stojé v družinski knjigi.

Tako ali enako misli e. kr. kmetijska družba in brž ko ne tudi deželni odbor v Gradci, da se reši najbolje »pereče vprašanje« gledé na družino. Ali pa se reši z enako postavo, če se sklene v deželnem zbour,

le-to vprašanje, tega si mi ne upamo reči. Narobe, mi smo celo nasprotnih mislij, kajti nevolje, ki jih ima gospodar s svojo družino, se ne odpravijo, pač pa pomnožijo sitnobe. To najprej že prizavaranji družine, kajti posla ne sme gospodar vsprejeti brez naglasnice in te župan ne da, ker še ni čas za-njo, ali si iz drugih vzrokov družinče ne upa po-njo k županu. To je že sitnoba za gospodarja in posla, pa tudi za župana. Poleg drugih, že sitnih opravil dobi še te naglasnice na svojo skrb

Razun teh naglasnic pa še dobi družina svojo mezdo ali plačilo razdeljeno na štiri, jako različne dele. Ako gleda človek izgola na namen, iz katerega se sveduje razdelitev, tedaj se mu ona prikupi, toda ali so povsod v naši deželi razmere take, da sili družina poleti iz službe »na dero«, na delo za gotovo plačilo? Po nekaterih krajih, blizo mest godi se tako rado, ali drugod v goratih krajih je kaj tacega malo kje in vendar se meri v tem načrtu vse na eno kopito! Na drugi strani pa tudi na kmetih ni redka služba za posla, ki mu daje vsak čas obilo, skorej enako delo in vendar gre mu po načrtu tega reda vse drugo plačilo za zimo, kakor pa za poletje. To je krivica tudi v tem času, če posel stopi iz službe, predno mu doteče leto.

Isto velja pa tudi gledé na oblačilo, ki se postav družinčetu v plačilo: kdo mu postavi ceno? Kako pride v tem lahko do prepira, do tožbe! Postava, ki neti prepire, nezadovoljnost, tožbe — taka pač bolje, da je ni in če je, najbolje, da se odpravi. In postava, ki se nasvetuje v tem načrtu, kakor ga e. kr. kmetijska družba nasvetuje dež. odboru, bila bi enaki podobna, kakor las lasu in torej dobro, da še leži doslej le v načrtu na mizi dež. odbora. Ako pa pride kedaj tudi v dež. zbor v sklepanje, tedaj mislimo, da si ga naj ogleda vsaj vsak izmed naših poslancev dobro, predno se odloči, da glasuje za-njo — za družinsko postavo. Če gre tudi pri njej v prvi vrsti le za družino, vendar sega ona globoko v naše blagostanje.

Cerkvene zadeve.

Katoliška cerkev in narodno življenje.

(Govor mil. knezoškofa dr. Mih. Napotnik na katol. shodu v Ljubljani).

(Konec.)

Po vzgledu tega «voznika Izraelovega» pobrinimo se tudi mi za ohranitev prelepih lastnostij v Slovencih. Katoliški, avstrijski, slovenski — to so trije prislovi, ki se prav prijetno vjemajo in so neločljivi. Nekatoliški Slovenec bi bil popačenec, bi bil izdajalec svete matere cerkve, bi bil odpadnik od slovenske zgodovine.

Toda katoliškega Slovenca neomejena zvestoba do sv. očeta papeža Leona XIII. je stikoma združena z neomahljivo udanostjo do preljubljenega avstrijskega vladarja Franca Jožefa I. Te dve zlati čednosti, Slovencem kakor prirojeni, se strinjata, kakor se zlagata papeška in cesarska zastava v eni barvi in sicer v zlati: zlatobela, zlatočrna. Res, Slovencem manjka mnogo, pa ne manjka jim iskreno požrtvovalne ljubezni do Boga in do njegove cerkve, do cesarja in do svoje avstrijske domovine.

In te dragoceni kreposti naj se še globlje zasadita v slovenskih sreih po blaženem vplivu prvega slovenskega katoliškega shoda, kateri pa neče biti shod posebne slovenske stranke, ampak je shod katoliških Slovencev, pa tudi neče biti politiški shod, ampak je le izpoved katoliške zavesti in krščanske domoljubnosti. Pod okriljem zastave: vse za vero, dom, cesarja, zboruje ta skupščina in pospešuje jasnost v načelih, složnost v delovanju in navdušenost za dobra dejanja. Jasnost v načelih bode nastala po mirnem in stvarnem posvetovanju izobraženih mož iz raznih služeb in od raznih strani, krepostnih mož, ki ljubijo resnico, če tudi žrtve tirja. Sladko otožnost bodo dosegla blaga srca, ki vsa bijó katoliški in avstrijski, srca, ki se samo bližati morajo, da se brž umejo in ljubijo. Navdušenost za dobra dejanja pa vzbujajo in bode vzbujal divni pogled na bogato število velikodušnih udeležencev. In pri tem ugodnem položaju kdo dvomi, da se vršé in se bodo vršile obravnave prvega slovenskega katoliškega shoda k večji časti božji, v povišanje sv. cerkve, v časni in večni dobiček slovenskega naroda, v sporazumljenje in pomirjenje pravih rodoljubov, vsem udeležencem pa v prijetni in blaženi spomin!

Sedaj pa treba, da hitim h koncu. V starih Atenah je prejel neki oblastnik med veselim gostovanjem list, v katerem ga je svail dober prijatelj pred bližnjo zaroto. Ali mož, nejevoljen, da ga kdo moti med veselico, vrže neodpečateno pismo pod vzglavje svojega sedeža, rekoč: *Tà πράγματα εἰς αἴριον*, opravki za jutri. Toda drugega jutra ni dočakal mož, izgubivši še tisto noč oblast in življenje. Preljubi zborovalci! Modrost je, učiti se od nemodrosti drugih. Recimo zatorej: *Tà πράγματα εἰς σήμερον*, opravki za danes, za jutri pa odmor po naporu, na tem svetu nevtrudno delovanje, v nebesih pa večno-veselo gostovanje.

Na delo torej, da ne porekó zanamci, da smo bili malomarni in brezbrizni za velevažna vprašanja svoje dobe, da smo bili preslabi za dejanja, prebojazni za žrtve, da nismo plameneli za uzore med svetom, kateremu je zabava in denar: gloria in credo. Presojujte resolucije, po potrebi časa vam predložene, resolucije, ki niso prazne besede ali zračne rekije za trenotek, nego so globoko premišljeni in skrbno izdelani načerti in bodo vodilna načela za poznejše blagonosno delovanje. Zatorej vse prevdarite in kar je dobrega, obdržite! (I. Tesal. 5, 21.) In vse to dobro bodete pa prav lahko našli, ker vem, da se ravnate po modrem načelu najmodrejšega Afri-

kanca: In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas; in ker umejete, kar poje avstrijska pesem:

Trdno dajmo se skleniti,
Sloga pravo moč rodi,
Vse lahko nam bo storiti,
Ako združimo moči.

In če še bode dalje hliedel, kakor je še doslej vel pri zborovanjih, duh krščanskih načel, duh krščanske ljubezni in bratovske složnosti, potem bode ta shod to, za kar ga pozdravljam, bode jutranja zarija sijajnejše bodočnosti za katoliške Slovence; potem bodo ti slavnostni dnevi: dnevi vspešnega, ker složnega delovanja še dalje in dalje; in potem bode ta shod dosegel preobrat na boljše, dosegel bode to, kar vsi želimo, da bode božji, vzveličalni mir zavladal in zakraljeval po vsej slovenski zemlji pri vseh, ki so dobre in svete volje. Tako se zgodi, tako bodi!

Gospodarske stvari.

Sadje in zaboji.

Večkrat se prigodi, da obrodi sadno drevje bogato, ali vendar ni denarja za sadje, ker manjka kupca ali pa se ponuja premalo za-nj, da-si je zlahotno. Odkod to pride? Največkrat je tega krivo, ker kupcu ni znano, kje da se dobi dobro blago in si ga zato najrajši nakupijo koj blizo kake železnice. V tem pridobijo, da jim ni treba dolžje poti pa tudi vožnje za sadje ni veliko. Ali ko bi znali, da še je drugje, morebiti ne ravno daleč, dobiti sadju in še boljšega, tedaj bi jim ne bilo žal za stopinje.

Dvoje rečij je torej treba, prvo, da skrbimo za zdravo, dobro sadje, drugo pa, da tudi gledamo, naj se izvé, da ga imamo. Ako ne gre drugače, pošljimo ga na ogled, ali dajmo v kakem listu za oznanilo. Zadnje pa se stori pač najbolje, če se izgodi po županu, ako ima več gospodarjev dobro blago na prodajo. Toda s tem, da nam vzraste dobro sadje, ni še tudi dobro blago. Za to je treba troje rečij: sadje razumno izbirajmo, hranimo in odpošljimo!

Kakor je pri nas še sploh navada, otrese se sadje z dreves, potem pa se pomeče na voz in doma se nakopiči v kleti. In tu se naj človek še potlej jezi, če sadja kupec ne mara ali pa obeta le malo za-nj! Sadje hoče in zasluži, da ga človek varuje in ravna z njim pazljivo, malo drugače, kakor z jajcem. Razumni gospodar ne trese sadja z dreves, ampak ga trga, vsak sad posebej ter ga položi varno v košek. Kedar je ta polen, ne strese se sadje iz njega na voz, ampak položi se rahlo, vsak sad posebej na voz, na slamo in ko je ena vrsta na vozu polna, pokrije se s slamo in tako se dela naprej, dokler se voz ne napolni ter ne pelje domov. Tu se sedaj sadje odbere, dobro, srednje, slabo — vse na posebne kupe. Prvo se lahko proda posebej, za dobro ceno, drugo se porabi doma, zadnje pa se stolče ali doma ali pa se proda za tolkljo. Vendar tudi na čas pride, kedar se sadje trga, veliko in se ravnamo v tem po sadji: ako imamo poletno sadje, trgamo ga, kolikor je mogoče, rano ter ne pustimo ga na drevesu, da dozori na-njem do cela. Drugače pa je pri zimskem sadju, tega je treba pustiti na drevesu, čem je najdalje mogoče.

Nadalje, kar se tiče shranjevanja, pa je znano, da kleti niso za to, najmanj pri zlahotnem, namiznem sadju. Za to so najbolje izbe, ki niso premrzle, morajo pa biti suhe in zračne. Sadje, če je dalje časa v kleti, dobi

neprijeten, kletni duh in ni za na mizo, torej tudi ne za prodajo.

Tudi v tem, kako se sadje odpošlje, leži veliko. Na sadnih trgih se vidi v časih veliko sodov, natlačenih z jabelki. Ljudje so jih va-njo nametali, jih zabrtvili in zabili pa je bilo konec dela. Kedar se tak sod odpre, brž pa se vidijo nasledki tega ravnanja, kajti do pol sadja se je skvarilo, za tako pa ni kupcev ali pa ti bodo obljubili ceno, ki ti še spravila ne plača! Kar je namiznega sadja, to se mora, ako pride na prodajo, oviti s svilenim papirjem, vsak sad posebej in tako se jih vloži po 50, 100 ali še več v zaboj, trdno drugi na drugi tako, da se nobeden ne gane, če se tudi zaboj prevrne. Ako ni sadje že preveč zlahčno in se torej daje za nižjo ceno, tako se vloži lahko tudi v sode, toda preveliki ne smejo biti; naši polovnjaki še veljajo, vendar pa je še bolje, če so manjši sodi. Pri vsem pa nam je biti vestnim, kedar sadje komu pošljemo, kajti če kupec le enkrat najde, da mu nismo dobro postregli, ne oglasi se ti več za sadje pri nas, more biti celo v celem kraju ne več.

Ako se sadje ene vrste tirja, mora se tudi poslati le tako, nikakor pa ni primešati mu kake druge vrste, kajti tako se skazi kupčija in dobro ime prodajalca se izgubi, more biti za prav malo ceno.

Sejmovi. Dne 21. oktobra v Celji in v Sevnici. Dne 22. oktobra v Dramljah. Dne 24. oktobra v Ribnici, v Vidmu in v Brežicah. Dne 26. oktobra pri Sv. Trojici v Slov. goricah.

Dopisi.

Iz Celja. (Okrajni zastop Celjski) sklenil je dne 10. t. m. jednoglasno za 20.000 gl. kupiti delnic, s kakoršnjimi se namerava graditi železnica Grobelno-Slatinska po nekej ogerski zadrugi iz Budimpešta. Dolga bode 33 kilometrov in stala 1,386.000 fl. Dežela štajarska prevzame delnic za 110.000 fl. iz železniškega zaklada, v kateri vplačujemo vsi štajarski davkoplačilci, za 200.000 fl. delnic pa imajo dotični okraj, občine, zasebniki prevzeti, ako sploh hočejo, da se železnica zgradi; zato je Celjski zastop z ozirom na važnost in korist ove železnice za slovenski Štajar pritrnil in dovolil 20.000 fl. s pogoji 1. da se ova železnica zgotovi do l. 1895; 2. sklopi z Zagorsko na Hrvatskem. To je bilo tudi Celjskemu Neckermanu po volji, ne pa popolnem ugajalo dr. L. Gregorec-u, ki je nasvetoval še 3. pogoj, namreč: da bodo javni napisi na železniških postajah dvojezični, nemški in slovenski. Temu predlogu je se ugovarjalo vključno žalostnim za Slovence žaljivim in sramotnim skušnjam pri Savinjski železnici. Prišlo je naposled do glasovanja po imenih, pri katerem so Neckermannovci propadli z 10, a dr. Gregorec je prodrl s 14 glasovi. To je Neckermannu zelo razdražilo; mož je bil tokrat sploh kakor na iglah in je zbadal in pehal okoli sebe, da je celo trdil: Celje nima od okraja in od okrajnih cest nobene koristi, kar mu je dr. Baš zavrnil povdarjajoč, da največjo korist ima Celje, vse okrajne ceste zatekajo se v mesto neposredno ali vsaj posredno. Ne proseči besede začne se v slovensko večino nasajati obžaljujoč, da je po duhovniku v gospodarskem vprašanju narodni prepričanje zopet pričela. Dalje ni mogel govoriti. Predsednik mu je besedo odvzel, ko je tudi dr. Gregorec ugovarjal, da Neckermann nima besede in se ta po njem ne daje žaliti. Po tej majhni praski popihajo Neckermannovci iz dvorane. Zatem je bil vsprejet jednoglasno predlog dr. Gregoreca ter se je

izrekla iskrena zahvala gospodom: načelniku, njegovemu namestniku, odbornikom pa cestnim komisarjem za njihovo izvršno, vspešno in požrtvovalno delovanje. Ta zahvala je bila popolnem zaslužena. V Celjskem okrajnem zastopu smo Slovenci prvokrat imeli večino in svojo nalogo srečno in slavno izvršili: odpravili smo v treh letih vse prejšnje nepotrebne izdatke, poplačali več tisoč goldinarjev dolga, ceste okrajne — 130 kilometrov — vzdrževali v dobrem stanu, popravili: Teharje-Ponikevsko, cesto v Št. Pavel, Vitanjsko pri Novi cerkvi, prevzeli cesto od Žalca do Pirešice med okrajne ceste II. vrste, dajali zaslužka svojim ljudem in sicer 80, med tem ko so poprej le nekateri pristaši nemškutarjav ves zaslužek dobivali, meter nasipa ceneje kupovali, namreč za 1 fl. 80 kr. namesto za 2 fl. 60 kr., kakor je bilo poprej, nakupili 16 čistokrvnih, lepih plemenskih bikov in sploh podpirovali, kar je bilo v tem delokrogu podpore potrebno in vredno. Kakor se diči zastop s svojim odborom, tako more ves okraj biti zadovoljen s svojim slovenskim odborom. Zato pa ga bodemo v kmalu razpisanih volitvah zopet volili. Celjski okraj je po ogromni večini ves slovensk. Zato mora tudi njegov okrajni zastop imeti slovensko lice!

Od Sv. Janža na Dr. polju. (Vabilo k odprtju bralno-gospodarskega društva. — Hudobna roka.) Po skoraj tromesečnem čakanju smo pravila našega »bralno-gospodarskega društva« vendar enkrat potrjena nazaj dobili. Bili bi nam jih lahko tudi že do shoda poslali, saj so že nekaj dni poprej iz Gradca priromala, pa gospodje menda mislijo, da je za omiko slovenskega kmeta še vedno čas, češ, saj ni kaki nemški »verein«, ali kali? Dne 30. t. m. bomo tedaj naše »bralno-gospodarsko društvo — prvo na Dravskem polju — oživotvorili, k čemur slovenske rodoljube prijazno vabimo. Slavnost se vrši v prostorijah g. Jožefa Zela, po popoldanski službi božji. Za dobro postrežbo se je skrbelo. — Preteklo nedeljo 16. t. m. je neka lopovska roka v parno kmeta Jožefa Pulko v Zatoličah eden zavitek tlečih cunj v seno porinila, ravno med poznim sv. opravilom, tedaj takrat, ko navadno nikogar ni doma, ker rani mešarji odženejo živino na pašo, pozni pa so v cerkvi. Na srečo je neka soseda opazila še pravodobno dim in zagnala krik, na kateri je Franc Žunkovič priteknel in že goreči zaboj iz sena potegnul, na kar so potem ogenj zadušili. Gotovo je dobri Bog po priprošnji sv. Florijana, katerega Zatoličani radi častijo, ogenj zadrževal, da se seno ni plamenom užgalo, med tem ko je soha že močno žarela; cela ta velika in še precej premožna vas bi bila zdaj žalostno pogorišče. Med cunjami se je našel tudi eden kos šolske latinske naloge, po pismu in besedah soditi, od tretjega ali četrtega razreda naprej; Bog vé, kak potepuh se je okoli klatil. Toraj ljubi Slovenci, le pazite, kdo okoli hramov hodi, redarje pa opozarjamo na ta slučaj, kajti za to so prav za prav postavljeni.

Iz Vuhreda. (Zborovanje Ciril in Metodovega društva.) Slovenci Dravske doline, kjer dere Drava po slovenskih pečinah in se tujcu noče vklanjati, povabljeni ste na dne 30. oktobra v nedeljo popoldne ob 3. uri k Neuvirtu v Vuhredu na zborovanje. Kedar se naznani od nasprotne strani zborovanje »šulvereina«, tedaj je vse na nogah, kar še nekoliko nemški zna, kakor da bi se pripravljali na vojsko zoper nas Slovence, tudi mi ne ostajamo doma, rekoč: bodo že drugi opravili! Ne tako; brez Slovencev ne opravimo ničesar in bi z izostajanjem le pokazali, da nam ni mar za naš narod, za našo narodno šolo, podlago naše bodočnosti, nehoté bi postali izdajalci slovenske zemlje, naše slovenske pravice. Tukaj v Dravski dolini je tabor, na katerem bi ne smel nobeden Slovenec manjkati. Vspored

zborovanja je sledeči: 1. Poročilo računarja. 2. Volitev novega načelstva. 3. Sprejem novih udov. 4. Razni navsveti in končno tombola. Tedaj pridite, vrli Slovenci, v obilnem številu na to zborovanje!

Od Sv. Benedikta v Slov. goricah. (Občina Drvanja.) Približuje se nam spet enkrat prav važni čas, namreč, ko bomo volili novi občinski odbor. Kolikega pomena da je to, da se volijo razumni, narodni, za blagor občine vneti možje, treba mi ni omeniti, zakaj to je nam vsem prav dobro znano. Drugo je tedaj, na kar vas hočem opozoriti in sem tudi prav trdno prepričan, da mi bote vsi brez izjeme pritegnili. Župan, kakoršnega mi želimo, mora skrbeti pred vsem za blagostanje svoje občine. On mora pravice, katere mu njegova služba podaja, poznati in se, kjer le mogoče, za svoje občane potegniti. Amerikanske jagode pač niso prva reč v občini; te imate ali tudi ne, od tega vaša sreča ni odvisna. Jaz bi se drznil celo trditi, da bi bilo še skoraj večjega pomena, večje vrednosti za nas, ko bi g. župan za naše ceste nekoliko več storil, ali da bi vsaj ne nasprotoval in ne oviral, kar drugi v tej reči storiti nameravajo. Tako pa je treba naše ceste le pogledati in človeka začne grizti in trgati po vseh sklepih. Nov župan naj bode tak! — Vi tedaj, dragi občani, ki ste naših mislij, stopite urno na noge, zakaj zdaj je čas in ne bo ga kmalu spet. Kakor si človek postelje, tako pa spi.

—a—

Iz Vitanja, (Dvojno zborovanje.) V praznik posvečevanja vseh cerkev se je po zjutrajšnji božji službi obhajal občni zbor naše cerkvene družbe. Družba se je ustanovila leta 1889 v ta namen, da se polagoma nabira denar, s katerim bi se ob svojem času mogla dostojno prezidati in popraviti župnijska cerkev v Vitanju. Predsednik je zbranim možem naznanil, koliko se je v pretečenih tréh letih v ta namen nabralo. Do zdaj je nabrajenega denarja 1414 fl. 99 kr. Vspeh bi bil lahko boljši, ako bi se ne nahajalo ljudij, ki sami v dobre namene peneza ne štejejo, pa še drugim naravnost odsvetujejo, v čast božjo in za lepoto hiše božje kaj žrtvovati. Res čuditi se moramo nekaterim ljudem, ki so že hodili širom sveta ter videli kedaj — vsaj od zunaj — čedno cerkvo, ki so pa celó zadovoljni s tem, ako ptujci zabavljajo črez njihovo domačo farno cerkvo. Pisatelj teh vrstic je bil že dvakrat v Lincu ter je občudoval stavbo ondašnje prekrasne škofove cerkve. Ta cerkva se zida tudi s pomočjo enake družbe, kakoršnje so se v no-prejšnjem času ustanovile na večih krajih, da se pozida ali popravi hram božji. Tu se mi je reklo, da mnogoteri prebivalci v Lincu dajejo svoje prispevke za novo cerkev, če že ne ravno radi tega, ker se cerkva zida, pa zato, ker bo s to cerkvijo mesto dobilo novo krasoto. Tudi Vitanjčani naj bi se ravnali po tem vzgledu! — Volil se je nov odbor za prihodnja tri leta. Na to je sledilo zborovanje bralnega društva. (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Na vseh stranéh se pozna, da veje pri vladi na Dunaji nemška sapa. Poleg tega, da bije v prsih grofa Taaffe nemško srce, krivi so slovanski narodi sami, da jih začne nemštvo poslej tiščati na steno, kolikor se ni to že doslej godilo: čemú pa so si vsi med seboj v razporu, vsi razdeljeni v dva tabora, starih in mladih? — Delegaciji dovršite do konca tega tedna svoje delo in tako utegne vlada sklicati državni zbor že v tem meseci, najbrž že na dan 28. oktobra, gotovo pa

se to izgodi hitro po vseh svetnikih. — Na Dunaji prebiva brž več Čehov, kakor pa pravih Nemcev, vendar pa nimajo niti ene česke ljudske šole in mestni zastop brani se take šole že naprej a čuti, da je nje po postavi treba.

Štajarsko. Predsednik društva »Südmark«, dr. pl. Derschatta se je odpovedal tej časti in stopi na njegovo mesto drž. posl. dr. Hofmann pl. Wellenhoff, brž ko ne začne se sedaj še huje rovanje tega društva, da-si Nemci sami ne vedó, čemu ga je treba. — Ker obišče toča našo deželo vsako leto in večkrat, posvetuje se dež. odbor o načrtu za postavo, po kateri se vsak kmetovalec zaveže, naj si zavaruje svoje posestvo zoper škodo po toči. Stvar je vredna, da se premišluje, saj ne bi bila potem zavarovalnina previsoka.

Koroško. Koroške Slovence so izbrisali iz življenja, vsaj pri c. kr. armadi, kajti pri pešpolku št. 7 neki ni slov. vojakov več, kakor 20 od 100, torej častnikom ni treba več znati slovenski, pač pa vsak vojak nemški! — Železnica po Ziljski dolini, od Podkloštra do Sv. Mohorja, napravi se brž že prihodnje leto. — Ljudska šola v Grabštanji, doslej nemška in slovenska, postane čisto nemška, ker hoče »bauernbund« tako in dež. šolski svet v Celovci rad ustreže taki želji.

Kranjsko. Baron Wnkler preseli se v Gorico ter pride njegov naslednik že prihodnji teden v Ljubljano, da prevzame posle dež. vlade. Nemci pričakujejo od tega veliko, vsaj večino v dež. zboru in v mestnem zastopu v Ljubljani. Pri sedanjih razmerah je to sicer kaj lahko mogoče, vendar pa ni gotovo, ali kdor pozna barona Heina, lahko reče, da slov. ljudstvo najbolje, če od njega ne upa ničesar, ampak še bolj, kakor doslej tirja pravico za-se, ne pričakuje pa prav nobene milosti raz vladno mizo. — Slov. katoliško društvo je imelo zadnje nedeljo v Šmariji pod Ljubljano jako številno zborovanje, med drugimi so se ga vdeležili skorej vsi župani iz okolice.

Primorsko. Poslanec dr. Gregorčič je v delegaciji uni dan govoril ter jako odločno izrekel, da njegova pot ni pot mladočeskich poslancev ter smatra on tripel-alijanco — nasproti mladočeskemu dr. Eimu — za potrebno in torej koristno. — V Tolminu snuje se ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda.

Tržaško. Slov. čitalnica v Trstu prireja letos svojim udom redne večere ali jour-fix; o njih bere kdo izmed udov kako razpravo, ki je za ude sploh zanimiva. Vsled tega pa se zbere tudi vsako tako večer lepo število udov v čitalnici, kar je za mestno življenje prav primerno in koristno.

Hrvaško. Na kr. vseučilišči v Zagrebu je bilo letos 370 dijakov vpisanih, med njimi je bilo tudi nekaj Slovencev, toda v zadnjem času se jih vpisuje ondi zmerom manjše število. — V Karlovcu si je postavilo pevsko društvo »Zora« lastno hišo ter se odpre v prihodnjem meseci s primerno slovesnostjo.

Ogersko. Kakor se bere v raznih listih, odkrije se v Budimpešti dne 2. novembra slovesno spomenik honvedov, ki so leta 1848 padli v ustaji zoper cesarsko vlado. Svitli cesar so že dali za to dovoljenje. — Kolera se po ogerskih vaséh širi in židovska ter madjarska nesnaga je pravo seme za-njo. Minister grof Szápáry je mestnim uradom dal ostro povelje, da gledajo bolj na čistobo po hišah, v katerih prebiva ubožniše ljudstvo. Malo prepozno je to povelje.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so neki privolili, da se, na ljubo ogerski vladi, nastavi v Budimpešti namestni škof ter postane tak neki Požunski prošt, baron Szabo.

More biti pa še ni vse tako gotovo, kakor se trdi v madjarskih listih.

Italijansko. Kralj Umberto je privolil ministerstvu, da razpusti državni zbor ter razpiše nove volitve. Ministerstvo se nadeja, da zmaga njegova stranka pri volitvah, vendar bode ta zmaga le težka in Bog zna, če za dolgo, kajti zoper framasone se ne drži nobeno ministerstvo in torej tudi to ne, ki se dela, kakor da ni v njih službi, toda ni videti, da je tako resnica.

Francosko. Pri ministrih, da-si so vsi strogi republikanci, pogreša se edino delovanje, skorej pri vseh rečeh so si v navskrižji, samo kedar gre dati za ulho katoliški cerkvi, tedaj sežejo si vsi v roke, češ: še meni jo dajte! Naučni minister Bourgois prekaša pa vse ministre v sovraštvu do sv. cerkve, vsaj v svojih govorih. — Trgovinska pogodba s Švico ni povolji radikalcem in ministerstvo je hitro k redu ter jo vzame nazaj t. j. prekliče v vseh rečeh, ki se ne odobrijo v drž. zboru. Kaj pa reče na to Švica?

Belgijsko. Splošnja volilna pravica t. j. vsak, ki je star 20 let ter ima vsaj že leta dni lastno stanovanje, ima pravico voliti pri vseh volitvah — ta pravica je sedaj že vendar-le v posvetovanji, toda čisto gotovo je, da ne pride še iz lahka do postave, ki dopušča tako pravico, ker se je boji vsaka stranka, najbolj pa liberalna.

Angleško. Naj preiskuje razmere tistih irskih zakupnikov, ki jih je prejšnja vlada izgnala, zato je postavljena sedaj posebna komisija in je njej na čelu irski sodnik Mathew. To je dobro znamenje.

Nemško. Ako se pri armadi vpelje dveletna služba, treba bode 104 milj. mark več: tako uči vojni minister in on že zna take reči. Vsled tega brž ne bode nič iz prikrajšanja vojaške službe. — V Hamburgu se je letos prikazala kolera najprej in vsled tega so si tamošnji mogotci v laséh ter si očitajo, da niso skrbeli nič za snago mesta, ampak vselej le za svoje žepe. Žal, da je resnica.

Rusko. Brezvestni agenti vabijo kmete v Galiciji in zadnji čas že tudi v Bukovini — obe ste avstrijski deželi — na ruska tla ter jim obetajo zlate gradove, toda k malu reve izpoznajo, da so se dali vjeti v zanjke, brž ko stopijo čez mejo, kajti pri ruskih uradih ne vsprejmejo naseljencev radi, posebno ne, ako ne prinesejo seboj druga, kakor kup drobnih otrok. Doma je pač še le najbolje, če tudi ni predobro!

Rumunsko. Nek Zappa je nedavno umrl ter je zapustil veliko bogatstvo brez dedičev. Na nesrečo pa ni bil pravi Rumunec, ampak sem iz Grške in sedaj ste si rumunska in grška vlada v hudem boji, kateri državi da gre njegova zapuščina. Da niste ti državi tako daleč druga od druge, segli bi še brž za orožje. Kaj stori denar!

Srbsko. Kake razmere so v tej državi, kaže nam ta-le prigodba: roparji so v Krajini o belem dnevu vdrli hišo bogatega kmeta, ga privlekli pred hišo ter ga ustrelili. Nihče se ni upal nad roparje, da-si je Krajina ena izmed večjih vasij.

Tursko. Sultan je odrekel ruski vladi njeno prošnjo, naj se dovoli ruskim ladijam poprek voziti po Črnem morji. Sultan bi sicer ne imel kaj zoper to, ali angleška vlada trdi, da gre potem tudi njej enaka pravica in tega sultan ne more pripustiti, če se hoče še držati na prestolu svojem.

Afrika. Žalostno je za človeški rod, da še ni konca ne kraja sužnjištvu v tej veliki deželi, še žalostniše pa je to, da tudi evropske države, ki imajo ondi moč in besedo, ne storijo veliko za to, da se to odpravi. Posebno angleški vladi se v tem očita in kakor je podoba, po pravici velika zanikarnost.

Amerika. Po vsej Ameriki so bile velike slavnosti dne 12. oktobra v spomin Kristofa Columba. Škoda je samo to, da so bile te slavnosti le bolj posvetne, malokje tudi cerkvene in vendar je bil Columbo katoliški mož in se je že govorilo, da ga sv. oče skličejo za svetnika. To se doslej sicer ni zgodilo, ker sv. cerkev v takih rečeh ni nagla, ampak se ravna strogo po ravnilih, katera jej daja sv. Duh, kateri jo vodi.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Dné 4. aprila bil sem takó srečen maševati v hišici Marijje (sedaj je velika cerkev čez postavljena), ogledal si delalnico sv. Jožefa (sedaj kapela) in shodnico, kjer je svoje dni učil Jezus, potem pa odrinil proti galilejskemu jezeru.

Dné 5. aprila maševal sem na gori Taboru, opoldan pa bil v mestu Tiberias ob galilejskem jezeru. Popoldan sem obiskal še mesta Kafarnaum, Betzaida, Korozain in Magdala (sedaj večinoma le borne razvaline). Prokletstvo se je spolnilo nad njimi, ker niso sprejele besede Kristusove. Prenočevali smo pod šotori. Krème ali celo hotelov ne poznajo na Jutrovem. Popotniki so primorani v trume se zjediniti in najeti vse na svoje stroške. Ako je n. pr. 10 plačujočih, pa vže šteje karavana nad 30 ljudij, toliko konjev, nekoliko mul, ki nosijo prtljago ter tri kamele, ki hitijo s šotori in celo kuhinjo naprej. Kamor večer pridejo, so potem šotori pripravljeni in večerja gotova. Ali tako potovanje je drago (na dan po 20—30 gld.).

Dné 6. aprila maševal sem v cerkvi sv. Petra, na onem mestu, kjer ga je postavil Jezus Kristus za poglavarja sveti cerkvi, potem se pa vrnil čez polje čudodelnega pomnoženja pet kruhov, mimo gore osem zveličanskih čednostij, skoz Kano v Galileji v Nazaret nazaj.

XIV. Pot iz Nazareta v Jeruzalem.

Dolga je ta pot, ker še tri noči bo treba pod šotori na prostem »po ciganskem« prenočevati. In težavna je. Ne mislite si lepih občinskih in okrajnih cest, le ozka pota, po katerih stopajo druga za drugo počasne kamele, svojevoljni osli ter mršava kljuseti. Peš-hoja pa je jako težavna. Ali starodavna in staroslavna je ta pot, po nji hodijo že nad 3000 let ljudje iz Nazareta v Jeruzalem, kakor nam spričujejo stara pisma, se ta pot čisto nič ni spremenila od časov našega Odrešenika. Po tej poti hodil je peš in poln svetega veselja prvokrat Jezus kot dvanajstletni fantič in ta blagi spomin dela tudi meni pogum.

Čez planjavo esdrelonsko pridem v Naim, Sunam, kjer je prebival prerok Elizej, Zerain, mesto Ahaba in hudobne Jezabele v deželi Samaritanski, prenočeval sem na ledini pred mestom Djenin. Na naših šotorih vihrale so avstrijske zastave in to videvši, prišel nas je pozdravljat sam Kajmakam (okrajni glavar) tega mesta. Ime moža sem pozabil a bil je doma iz — Zagorja in je dobro lomil še zagorsko slovenščino.

Drugi dan potujem mimo mesta Sanur, domovine Judite, opoldan sem na razvalinah mesta Samarije. Tu sem obiskal grob sv. Janeza Krstnika in sicer je to neka podzemeljska kapelica. Kostij svetnikovih, se vé, da ni tu, te zapovedal je namreč cesar Julijan z imenom Odpadnik iz groba iztrgati, na prah zmleti, ter na vse

vetrove razkaditi. Ta prah baje pa še dandanes po zraku leta kot nam znane svetle Janževe muhe. Drugo noč prenočil sem na ledini pred mestom Sihem (sedaj Napolis) blizu Jakopovega studenca, kjer se je pogovarjal nekdanji Jezus z grešno Samaričanko. Leži pa ta kraj med staroslavnišoma gorama Ebal in Garizim.

Jakopov studenec nima več vode. Odhajajé drugi dan sem zadel tu na čez 1000 glav broječo trumo ruskih romarjev. Nekateri so prišli iz dalnje Sibirije. Pet popov v velikih mašnih plaščih so molili neprenehoma svoje »lejturgije«, ljudstvo pa jim je peš spoštljivo sledilo.

Tretjo noč prenočil sem v žalostni, kameniti soteski, kjer je stalo nekdanje mesto Betel. Tu je videl očak Jakob, ko je bežal pred divjim svojim bratom Ezavom, čudovito ono nebeško lestvico.

Šrti dan ob 9. uri (10. aprila) sem na gori Skopos a pred menoj se razprostira sveto mesto Jeruzalem. Popadali smo na kolena, s svetim navdušenjem zmolili psalm 121.:

„Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi,
In domum Domini ibimus.“
„Veselim se besed, katere sem zaslišal,
V hišo Gospodovo bodemo stopili.“

Potem pa urno navzdol! Ob 11. uri klečim v svetem grobu pred svetim kamenom, na katerem je ležalo mrtvo telo Odrešenika. Nič, čisto nič nisem utrujen. Hvala Ti, o Jezus, izpolnjeno je hrepenenje mojih mladih let!

(Dalje prih.)

Smešnica. »Ali vam nič ne dé, če tobak kadim«, vpraša mlad pobalin, ki je bil komaj kakih 12 let star, neko staro gospó, s katero se je po železnici peljal. »Meni nič ne dé«, odgovori mu gospá prav dobro, »ako le tebi ne«.

Razne stvari.

(Visoki gostje.) V soboto so bili prevzvišeni nadškof v Solnogradu, dr. Haller in knezoškof v Brixenu, dr. Aichner pri našem mil. knezoškofu ter so si ogledali novo zidanje cerkve in samostan č. o. frančiškanov, popoldne pa sta se prevzvišena gosta odpeljala v Celovec.

(Odlikovanje.) Gosp. France Lenček, veleposestnik na Blanci pri Sevnici, dobil je od Nj. Veličanstva zlati križec s krono, v priznanje njegovih zaslug za sadjerejo in splošnje gospodarstvo.

(Čitalnica.) V Sevnici pri Savi se snuje slov. čitalnica in je enacega društva ondi bilo že zdavna treba, saj se nemškutarija klati tamkaj vedno in brez društva se ne odpravi taka nesnaga.

(Podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda v Trbovljah ima dne 30. oktobra svoje letno zborovanje v gostilni g. A. Volavška. Po zborovanju je prosta zabava in se pričakuje obilna vdeležba.

(Okrajni zastop.) Za okrajni zastop v Šoštanj se vršijo volitve dne 26. oktobra za veliko posestvo, dne 31. oktobra za mesta in trge in dne 4. novembra za kmečke občine.

(Železnica.) Na državnih železnicah se vzviša v novembru cena za osebe precej, vendar pa še ostane nižja, kakor jo imamo na južni železnici. Sicer pa na Štajarskem nimamo državne železnice.

(Kolera.) Ker je kolera tudi našim krajem jako blizo, zato je prav, da se občine nje branijo t. j. storijo vse, kar ji zapre pot v naše kraje. Kolera pa najbrž ne zna nemški, pač pa slovenski, kajti ukazi zoper njo so v Mariboru, na Ptuj, v Celji in v naših trgih skorej vselej le nemški, se ve, da zato, naj jih ne razumeje,

sicer jim ne pade v zanjke. Ali pa se bojé bolj slovensčine, kakor kolere?

(Šulverein.) Nemški šulverein razpisuje na novo mesto učitelja na svoji šoli v Šentilji v slov. goricah. Plače mu obeta 550 gld. in še na vrh 100 gld. iz svojega premoženja. Kateri slov. učitelj pojde za »Judeža«?

(Nesrečno) je padel Flepar J. Laheta s strehe na delalnici južne železnice v Mariboru na vagon, stoječi blizo delavnice. Ni upanja, da mož ozdravi, če ravno je bil zdravnik hitro pri njem, kajti potrl si je blizo vse ude.

(Dijaški kuhinji) Na Slatini je zmaga naša. Za župana je g. Kert izvoljen. Za svetovalce gg.: Drofenik, Veilguni, Šipec in Anderluh. Živio!

(Železnica.) Od južne železnice ima pri Grobelnem, med Poličanami in Ponikvo, potegniti se nova proga čez Šmarje, Slatino, Rogatec doli do Krapine. Ako se štajarski dež. zbor izreče za to, lahko se začne le-ta proga delati že prihodnjo spomlad. Okrajni zastop v Celji se vdeleži, po sklepu dne 10. oktobra, pri tej železnici za 20.000 fl.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru sto darovali č. gg. Jožef Zidansček, profesor bogoslovja v Mariboru 5 fl., Fr. Mikuš, kaplan v Šentjuriji 4 fl., Jakob Menhart, kaplan pri Veliki nedelji 3 fl. in Mart. Osenjak, župnik v Vurberku 2 fl.

(Pretep.) Dne 8. oktobra je opoldne bil na trgu v Ljutomeru čuden prizor. Nek dijak z vseučilišča je pridno z bičem mahal po hrbtišči znanega barona, ki je sicer v javni službi pa ima še časa za druge reči. Smeha je bilo torej na trgu po volji.

(Nesreča.) V nedeljo, dne 11. septembra je povozil tovorni vlak necega delavca iz Trbovelj na tiru med Zagorjem in Trbovljami. Mož ga je imel brž precej v glavi ter jo je mahal po železnici, dokler ga ni došel vlak. Ta mu je odtrgal roko in razbil precej glavo, sicer še je pa mož prišel do bližnje hiše, pa še vedel ni, da je — brez roke.

(Umrl) je dnes zjutraj preč. g. Krištof Kanduth, kn. šk. konsistorijalni svetovalec in svoje dni župnik stolne cerkve v Mariboru, pri usmiljenih bratih v Gradi, po dolžji bolezn. v 63. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Tatvina.) Dne 11. oktobra je policija v Mariboru dva mlada zakonska zajela ter ju izročila c. kr. okr. sodniji. Pri njima so našli zlat prstan z velikim biserom, ki sta ga v Celovci ukradla. Kakor je podoba, sta oba iz rodú krivonoscev.

(Požar.) Dne 12. oktobra je zgorelo stanovanje in gospodarsko poslopje J. Sirka, posestnika pri Sv. Jakobu v slov. goricah. Zveplenke v roki otrok so bile tudi tukaj krive požara.

(Šola.) Okr. šolski svet na Dunaji je odločil, da se po tamošnjih ljudskih šolah pač smejo otroci pokrižati, ne pa besedij spremljajočih znamenje križa izgovoriti. Reci še torej človek, da verske šole ni treba!

(Nagla smrt.) V tem tednu sta umrla dva gospoda v Mariboru na naglem: M. Radlegger, stavbarski mojster, ker je padel na stopnicah in J. Prokupek, c. in kr. stotnik, ki ga je kri zalila.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. France Vračun, kaplan v Št. Lovrenci na kor. železnici, je postal ondi provizor in č. g. Anton Pintarič, kaplan pri Sv. Vrbanu v slov. gor., pride tje za kaplana; novomašnik č. g. Ivan Jodel, doslej duh. pomočnik v Št. Lovrenci, pojde pa za kaplana k Sv. Vrbanu.

Loterijne številke.

Trst 15. oktobra 1892:	62, 59, 1, 5, 39
Linc	36, 48, 82, 90, 54

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 17-26

prilporeča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem p. lji.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Zahvala in priporočilo.

Podpisana imela sva svoje pohištvo in
druge premičnine pri „Unio catholica“ zava-
rovane. Dne 22. septembra t. l. bilo je vse
najino imetje vsled požara pokončano. Rav-
nateljstvo zavarovalnice „Unio catholica“ pu-
stilo je po ljubljanskem generalnem zastopu
škodo brzo pregledati in vestno ceniti ter je
nama odškodnino točno izplačalo. Zato pri-
poročava slavnemu občinstvu zavarovalnico
„Unio catholica“ najtoplejše.

V Cirkovicah pri Pragarskem,
dne 11. oktobra 1892.

Matija Kovačič. Anton Lačen.

Pravo laško, izvrstno

Sicilijansko vino,

prav dobro istrijsko črno
vino, kakor tudi Oedenburško
belo in črno vino najboljše sorte
se naročuje po ceni pri

Josipu Wesiak-u 4-5
v Mariboru graške ulice (Burggasse) 38.

Za lovski čas

priporoča

Ivan Erhart,

c. in kr. dvorni puškar v Mariboru
veliki izbor lovskih pušk, kakor tudi puške
za tarčo in flobert, pištole in revolverje,
vsakovrstne patrone in druge reči za lov po
nizki ceni. 3-3

Popravki se brž izvršujejo.

Patentovani nitniki (dohti)
za večno luč.

Usojam si čč. duhovščini naznanjati, da
imam v svoji zalogi patentovane Gersheim-
ove nitnike, kakor tudi primerne svetilnice
v beli, rožnobarjni in rdeči barvi.

S spoštovanjem

A. Pöschl-ova udova
sedaj

Jožef Melzer,
prodajalnica stekla in porcelana
v Mariboru. 3-3

Franc Vernik,

lončar pri Sv. Jurju na j. ž.

priporoča svoje peči po nizki ceni skrbno iz-
delane po najnovejših iznajdbah. 3-3

Divji kostanj

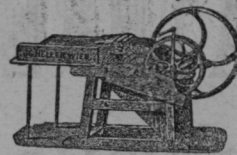
kupuje **Josip Matič** v Celji. 2-2

Grobne spomenike

iz Pohorskega marmorja imam v zalogi po
znižani ceni 2-3

IVAN HORVAT,
kamnosek v Račah (Kranichsfeld).

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito,
trierje, slamoreznice,
mline za sadje,
stiskalnice za sadje in vira, za grozdje,
kakor vse druge stroje in pripomočke
za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd.
prilporeča v najnoviši in najboljši
obliki, po ceni.

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

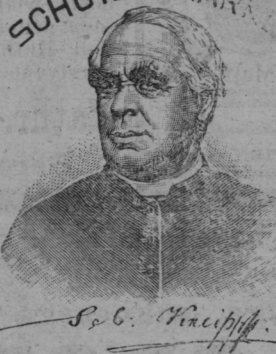
Illustrirani vzporedni in pehvalni pisma v hrvaškem, nemškem, italijanskem in slovenskem
jeziku so zahtevanje brezplačno in trdnost. — Čas za poseljevanje — garancija,
upediti pogoj. Zopet uštevane cene!

Kathreiner-jevo Kneipp-ovo sladno kavo,

ki je najboljši izmed vseh pridevkov h kavi,
pošilja preprodajalcem po originalni tovarniški ceni

Ivan Luckmann v Ljubljani. 2-9

SCHUTZ - MARKA

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave**
— ne na pol sozane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih
bratov Ölz z varnostnimi markami: **podoba**
in **ponviso.**

Ako se jej primeča nekoliko 21-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek
h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera
presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlc. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna
za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Gospod Ig. Heller na Dunaji!

Pri Vas naročeni žitočistilni stroj „Trijer“ nam je brez oškodbe srečno
došel. Pošiljamo Vam toraj z ob enem izdano poštno nakaznico ves denar gledé
Vašega računa z dne 25. avgusta 1892. Stroj je jako izvrsten. Ogleдали smo si
več drugih strojev in po vsestranskem preiskovanji ne najdemo našemu nikake
sličnosti.

Hvaležni smo Vam toraj za Vašo dobro postrežbo. Izrekamo Vam svoje
največje priznanje in obljubimo, si v kratkem zopet kaj naročiti.

Gotovlje, dne 30. kimovca 1892.

Ant. Pad. Goršek, m. p.,
predsednik.

Davorin Antloga, m. p.,
tajnik.

Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah pošta Žalec (Štajarsko).

Rogatec-Slatina 28. avgusta 1892.

Gospod Ig. Heller, Dunaj!

Vaša najnovejša slamoreznica VS z 10“ širine odprtine reže krmo v osem
dolžinah do 3“. se lahko goni; je dobro izdelan in izvrstne sposobnosti. Stroj je
boljši, kakor sem pričakoval, bodem ga pa tudi vselej prilporečeval.

S spoštovanjem

Flor. Ogrizek, m. p.,
c. in kr. častnik v pok. in posestnik.

Blagorodni gospod Ig. Heller na Dunaji!

Stroj „Trijer“ štev. 4 z ventilacijo je 17. septembra 1892 celo nepoškodovan
došel; dne 19. septembra poskušali smo sposobnost in reči smemo po pravici, da
je v vsakem obziru izvrsten. Zato naročim kot predsednik tukajšnje gospodarske
podružnice za prihodnjo jesen: (sledí naročilo).

S spoštovanjem udani 2-2

Jakob Gross, m. p., župnik v Zagorji ob Savi.

KATHREINER-jeva

Kneipp-ova sladna kava

Nepresežen dostavek h kavi. Se povsod dobiva.

Le prava s to
varstveno
znamko. Pred
ponaredbami
se svaruje.

Službo mežnarja ²⁻³

išče dobro izurjen, 27 let star, samskega stana mož, kateri je vže dvakrat tako službo oskrbel. Več se izve pri upravn. tega lista.

! Cerkvena glasba !

„Pet Tantum ergo in petero Mašnih pesem“ za mešan zbor zložil Ignaz Hladnik, op. 17. Cena 40 kr., prodaja Fr. Norbert Gregl v Nazaretu in J. Krajc v Novemmestu.

To delo je zloženo v slogu skladateljevih Marijinih in obhajilnih pesem, zato bo vse cerkvenim zborom jako priljubeno. 1-3

SVARILO.

Dozvolujemo se, p. n. občinstvo uljudno opozarjati, da se naša Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava nikdar odprta,

temveč le v belih originalnih zavitkih z modrim tiskom à 1/2 kg. 200 gr. in 100 gr. z našim podpisom in varstveno znamko prodaja.

Posebno se naj pazi na našo varstveno znamko, ker p. n. občinstvo z vsemi mogočnimi ponaredbami sleparijo. Papir, tisk in tekst popolnoma ponaredé, le podobe č. g. župnika in našega pedpisa ponaredbe nemajo. Nikdo naj ne sodi Kathr. sladne kave, če ni dobil pristne z varstveno znamko. 2-9

Kathr. tovarna za sladno kavo
Berolin. Dunaj, Monakovo.

Prodajalnica modnega, platnenega, suknenega in rokotvornega blaga

ALEKS. STARKEL

3 Poštne ulice. Maribor ob Dr. Poštne ulice 3.

Velika zaloga raznega blaga za žensko obleko.

Največja zaloga tkanine za sukne in hlače, domači in inozemski pridelek.

Vsakovrstno blago za talarje za čč. duhovščino, peruvien, toskin, razno blago za uniforme in obleke za gospé.

Prava tirolska raševina.

Velika zaloga rumburškega in creas-platna, platna za postelje v vsaki širokosti.

Damast in plahuta za mize, všivano platno.

Lastni pridelek domačega miznega platna, prticev in obrisačev.

Zaloga vsakovrstnega šifona, tkanine za pohištvo, zagrinjalo, preproge itd.

Po nizki ceni.

10-16

DOBRA KAVA

le s Kathreiner-jevo
Kneipp-ovo sladno
kavo kot pridevkom.
Se povsod dobiva.
Pred ponaredbami
se svaruje. 2-9